

Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος
κατὰ Κυριακὴν καὶ Πέμπτην.

Τιμάται κατ' ἑτος Δραχμ. 36.
καὶ κατ' ἑξαμηνίαν — 18.

Αἱ ἀπαρτήσεις διευθύνονται πρὸς τὸν Ἐκδότην.

„ΠΟΛΙΣ ΑΝΔΡΑ ΔΙΔΑΣΚΕΙ.“
(Σίμων. ἐκ τῶν Πολιτ. Πλουτ.)

ΝΑΥΗΛΙΟΝ. Τῇ 18 Μαΐου 1833. Πέμπτη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνίχετα καὶ τίλος τῆς ἱστορικῆς ἱε-
τάσεως τῶν Πολιτικῶν Ἐφημερίδων
τῆς Ἑλλάδος.

Παρά τὸν Ἀπόλλωνα, τὴν ἀκόλυ-
τον τὴν Ἀθηνᾶν, τὸν ἀντιπο-
λιτευόμενον Ἑλληνικὸν Καθρίπτην,
τὴν ὀλιγοχρόνιον Ἑλληνικὴν Μίλι-
σαν τῆς Σύρας καὶ τὸν ταλαίπωρον
Ἐθνικὸν τῆς Αἰγίνης, ἰφάνησαν κα-
τὰ διαφόρους ἱσυχάς καὶ Ἐφημερίδες
Φιλολογικαί, τὴν ἱετίαν τῶν ὀ-
ποιῶν δὲν ἔχομεν προκείμενον ἤδη.
Ἐφάνησαν καὶ ἄλλαι ἐκδιδομένης εἰς
Γαλλικὴν γλῶσσαν. Περὶ μνηστικῶν
τῶν εἶναι ὁ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ
τῷ Μετολογίῳ κατὰ τὸ 1824, διευ-
θυνομένη ἀπὸ τὸν Κόμητα Γάμκαν.
Ἐδημοσιεύετο αὕτη ἀνάμικτος εἰς
τίσσερας ὥςπιτοπλεῖον διαλέκτους
τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν, Γερμανι-
κὴν καὶ Ἰταλικήν. Ἀπὸ βλῆπε κυρίως
τὴν διάδοσιν τῶν δημοκρατικῶν δο-
ξασίων εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ σύστα-
σις τοιαύτης Ἐφημερίδος ἦτον ἀδύ-
νατον σχεδὸν νὰ συγχωρηθῇ εἰς τὴς
τόπας, τὴς ὁποίας προΐετο νὰ φωτί-
σῃ ἡ δὲ Ἑλλάς ἱπαρυσιάζετο εἰς τὴν
τότε ἱσυχὴν τὸ καταφύγιον τῶν ἀν-
δρώπων πάσης δοξασίας.

Ἡ Ἐφημερίς αὕτη ἱδημοσίευσεν μὲ
παρρησίαν καὶ τὰς ὁσιώδεις Πρά-
ξεις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς. Προσί-
βαλλεν ἱνίστοι καὶ ἱκίνας τῷ τότε ἱ-
νικῷ Μετσοχῆ τῆς Δυτικῆς Ἑλλά-
δος. Φέρονται εἰς ταύτην καὶ πολ-
λαὶ ἀπὸ τὰς ποιήσεις τῷ Λόρδου Βύ-
ρωνος. Διήρκεισιν ἱνα χρόνον.

Ἐκδίτοντες, ὅσον συνεχώρει ἡ τε-
νότης τῷ φύλλῳ, τὰ περὶ τῶν προτί-
ρων Ἐφημερίδων, σκοπὸν ἄλλον δὲν
εἶχομεν, ἱμὴ ν' ἀποδιέξωμεν, πρῶ-
τον, ὅτι ἀπὸ τὴν μὲρφωσιν τῶν τὰ-
σιων Διωρῶσιν αὐταὶ τὴν γέννησιν
τῶν ὥςπιτοπλεῖον· διῦτερον, ὅτι
γενικώτερον χαρακτῆρα εἶχον τὸ νὰ
συνηγορῶν ὑπὲρ ἱνός, ἡ περισσοτί-
ρων, ἱναντίον ἄλλων, Διωρῶσαι ὡς
διῦτερν λόγῳ ἱδια τὰ ἀφορῶντα τὴν
ἀληθῆ ὑπεράσπισιν τῶν δημοσίων
δικαίων κυριώτερα χρῆν.

Αἱ Πολιτικαὶ Ἐφημερίδες, μακρυ-
νόμεναι ἀπὸ τὰς ὁχὴ ἀξίας λόγῳ, καὶ

πολλάκις ἱμπαδίς καὶ διὰ τῷτο ὑτι-
δανός, μερικότηας τῷ ἱσωτικῷ, ἡ-
δελον δώσῃ μίγα φῶς εἰς τὰς σωτη-
ριώδεις ἱργασίας τῆς Ἑψηλῆς Συμ-
μαχίας, μεγῶλην ἱμψύχωσιν εἰς τὴς
Δερμῆς συνηγορῶν τῶν δικαίων μας,
ἀν ἱπραγματεύοντο συστηματικῶς καὶ
μὲ ἀνίνδοτον ἱπιμονὴν περὶ τὰ κα-
δοικὰ ἀντικείμενα τῶν συμφερόν-
των τῷ Ἑθνεῖ. Ἀπὸ μίαν τοιαύτην
περίσασιν ἱσως, νομίζομεν, δὲν ἱμ-
νιν ἱκτεδεῖμιν τὸ Δυτικὸν μῆρος
τῆς Στερεῆς διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως
τῷ Ἀκτίῳ. ἱσως προσεγγίνοντο περισ-
σώτερα, παρ' ὅσα ἀπηλαύσαμεν βοη-
δήματα ἀπὸ τὰς ὑπεργενεκάς χεῖρας
τῶν Μεγάλων Θρόνων.

Ἁν ἄλλοτε τὸ Δερμόμετρον τῆς δη-
μοσιότητος ὡδηγίτο ἀπὸ τὴν δύνα-
μιν τῶν παθῶν καὶ τῶν περιστάσεων·
τὴν σήμερον ὁμως, χάρις εἰς τὴν ἱγ-
καθίδρυσιν τῷ Βασιλικῷ Θρόνῳ! δὲν
ἱχτι τὴν αἰτίαν παρομοίων οἱστρων.
Ἐφίλει νὰ ἀποβλήῃ ταδερῶς εἰς μὴ-
να ἱκίνας τὰ τοιχεία, ὅσα ἀπαρτίζον
τὸν ἀληθῆ χαρακτῆρα τῆς Ἐφημε-
ρίδος.

ἘΟ Χρόνος ἱντεῦθεν Δίλει ὑπερα-
σπίζετα ἱκ παντός τρόπῳ τὴν δικαιο-
σύνην. Μόνον πολίμιόν τῳ Δίλει Διω-
ρῇ τὴν ἀδικίαν. Μῆρος ἄλλο δὲν ἱ-
χει, ἱμὴ ἱκίνο τῷ δημοσίῳ συμφέ-
ροτος. Δοξασία ἄλλη δὲν τὸν χα-
ρακτῆριζει, ἱμὴ ἱκίνη, ἡ ὁποία κυ-
ρύνει κατὰ ἱνυχάνην ἡδὴ ὅλων τὰ
πνεύματα, ἡ δοξασία τῆς ὑπάρξεως
καὶ τῆς τηρίξεως τῷ Θρόνῳ. Πιτὸς
εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν ταύταις, Δίλει, ἀκο-
λυθεῖ ἀπαρασαλεύτως, τὸ ὅποιον ἡρ-
χῆσι σύστημα τῆς μετριοφροσύνης καὶ
σιμνότητος, ἀποφεύγων πάσαν φορ-
τικὴν ἱριδα, καὶ ἀν ἡδὴλε προκλη-
θῇ εἰς τῷτο δι ὁποιονδήποτε τρόπον.
Ἐποσχεῖται νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ Κοι-
νὸν ὠφίλιμον, ὅσον εἶναι δυνατόν,
ὑλην, δὲν δίχεται νὰ ἱνασχοληθῇ πο-
τε εἰς πράγματα, δυνάμεινα νὰ τὸν ἀ-
ποσύρῳσιν, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἱπαγ-
γίλλεται κατ' ἱπανάλῃσιν χαρακτῆ-
ρα. Ἁν δύναται νὰ πικράνῃ ἡ ἀλή-
θειά τινος, ὁ Χρόνος τῆς παραπίμπει
(χωρὶς ἄλλην παρτήρησιν) εἰς τὰς
ἀρχὰς, ὑπὲρ τῶν ὁποίων διεκηρύχ-
θησαν αὐτοὶ δημοσίως. Θαλῆς ὁ Μι-
λήσιος ἱκρίνει τὸν Χρόνον, ὡς τὸ

μοναδικὸν μῆσον τῷ νὰ ἀνευρί-
σκη τὰ πάντα. Καὶ ἡδὴ ὁ Χρόνος
δὲν δυσκοιλεύεται νὰ ἀνευρίσκη πάν-
τα, ὅσα δύναται νὰ τηρίξεν τὴν βα-
σιμότητα τῶν λόγων τῶν. Δὲν δύνα-
ται νὰ ἱπαγγίλῃ τὸν ἀλάνδατον πα-
ρατηρητήν. ἘΟ χαρακτῆρ ὅτος μερι-
κίζεται εἰς μόνον τὸν Οὐρανόν. Θίλει
εἶναι ἱτοιμος διὰ τῷτο νὰ διομολογῇ
καὶ χάριτας εἰς καθίνα, ὅστις θίλει
προαιριθῇ ν' ἀποδιέξῃ τὴν σφαλιρό-
τητα τῶν πολιτικῶν, ἡ ἱστορικῶν,
παρτηρησίῶν τῶν. Οὐδὲποτε Δίλει ἀ-
παντήσῃ εἰς ἱνδεχομένης ἱρσχειλίας
καὶ ὑβρεῖς.

Εἰς τὸ μίλλον ἀπόκειται ἡ ἱετί-
σις, ἀν ὁ Χρόνος σχηματίζῃ σίλλον
(λίβελλον), ἡ ὠφίλιμον Ἐφημερί-
δα. Ὅσον ὅτος, ἱκίνομεν, δύναται
νὰ ἱπαινιθῇ ἀπὸ τῶν φρονίμων μ' ὁ-
λην τὴν μετριοτήτα τῶν προτιρημά-
των, τὰ ὁποία ἱπριπε τῶν τῶν
συτοιχίζον· τόσον ἡμπορῶμεν νὰ ἱ-
πωμεν ἀκρίτως ἱκίνας, ὅσοι εἰς τὴν
σημειρὴν κατὰσασιν τῷ πνεύματος
τῶν Ἑλλήνων ἀπαίτην νὰ ἱδῶσι τε-
λιότητα, μὴς προσποκτηθείσας
ἀπὸ ἄλλης εἰς τόσους αἰῶνας. Οἱ Ἑλ-
ληνες μάλιστα ἀρμόζει καὶ νὰ Δαυ-
μάζωνται, ἀν μ' ὅλην τὴν ἱλλειψιν
παντός ἀρμὸδιν μῆσιν ἱκίχιριζῶνται
νὰ βαδίσῳσι τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον
ἱπριξαν τὰ Ἑθνη, διὰ νὰ φθάσῳσι
τὴν σημειρὴν πρόοδον τῷ πνεύμα-
τόστων. Ἐν ἀπὸ τὰ πρῶτα τοιχεία
τῷ τῷ μεγάλῳ ἱργῳ εἶναι καὶ ἡ ἱκ-
δοσις Περιδικῆ Συγγράμματος, τό-
σον ἀναγκαῖα εἰς τὸ σῶμα τῆς πο-
λιτείας, ὅσον ἡ τροφή εἰς τὸ σῶμα
τῷ ζῶν. Οἱ κατ' ἱεαίρεσιν καυχῆμα-
ταὶ ὠφείλουν ἀντὶ παντός ἄλλου νὰ
συντρίχωσι μάλιστα μὲ τὰς γνώσεις
τῶν ἱν ἱργῳν, σκοπὸν Διτικὸν ἱχον
τὴν κοινὴν ὠφίλιαν.

Ἐχομεν ἀνὰ χεῖρας διάφορα φύλ-
λα Γαλλικῶν Ἐφημερίδων, εἰς τὰ ὁ-
ποία γίνεται λόγος περὶ τῶν πραγ-
μάτων μας μετὰ τὴν ἱλευσιν τῷ ἀγα-
πητῷ ἡμῶν Μονάρχῳ. Παρτηρημεν
ἀπ' αὐτὰ μὲ λύπην μας, ὅτι τὰ ἱσῳ-
τερικὰ τῆς Ἑλλάδος γράφονται ὡς-
πιτοπλεῖον πολὺ διαφορετικώτερα,
ἀπ' ὅτι εἶναι πραγματικῶς. Ἀποδι-
δοντες τὸ σφάλμα εἰς τὴς ἱδῶ Ἁντας

ποκριτάς τῶν εἰνῶν τέτων Ἐφημερίδων, τῆς παρακινουμένης νὰ προσέχωσιν εἰς τὸ εἶναι καλῆτερον περὶ τὰ πράγματα, καὶ νὰ μὴ δίδωσιν εἰς τὴν φήλῳ των τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν λεγόμενα ὡς πληροφορίας θετικές.

Παρατηρῶμεν ἐκείνης, ὅτι αἱ Ἐφημερίδες αὐταί, ἀντὶ νὰ κρίνωσιν ἐν γνώσει περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀναγκῶν μας, καταστῶν ὡς πῶς ποτὶ εἰς κρίσεις, αἱ ὁποῖαι ὑπαγορεύονται ἀναμφιβόλως ἀπὸ συστηματικῶς ἀρχὰς μιᾶς ἐκείνης ἐκ τέτων.

Χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν ἤδη τίποτε, ἀπ' ὅσα διηγούνται ὡς πρὸς τὸ ἰσχυρὸν μας, χρεωστῶμεν διὰ τὴν ἀξιοπρίπιαν τῷ Ἐθνῷ μας, νὰ διολογήσωμεν πρὸς τὸν ἔξω Κόσμον, ὅτι, ὅπως καὶ ἂν ἦτο διηρημένον τὸ διὰ δοξασίας πολιτικῆς, εὐρίσκειτο ὅμως πάντοτε ἡνωμένον εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντικείμενον: εἰς τὴν ἀνυπομονήσιαν τοῦ νὰ ἴδῃ τὸν Βασιλέα ἐν εἰς τὴν κόλπῳ τῆς Πατρίδος. Ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Θρόνος θεωρεῖται ἀπ' ὅλους ἀνεξαίρετως ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς Πολιτικῆς τῆς Οἰκοδομῆς καὶ τὸ ἐκ τῶν ὧν ἔκκειται μίσον τῆς σωτηρίας τῆς. Τελυταῖον ὁ Βασιλεὺς μας ὑποδέχεται παντοῦ μὲ τὰ δειγμάτια τῆς πλῖον ἐλκρινούς ἀφοσιώσεως καὶ ὑποταγῆς, ἀναγνωρίζοντες Πατὴρ τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλ' ἂν ποτε οἱ Ἕλληνες, βλέποντες παρημελημένα τὰ δίκαιά των παρὰ τὴν γνωστὴν διάδισιν τοῦ Μοναρχῶν, δεικνύωσι καὶ ἐκφράζωσι τὴν δυσἀρεσκίαν των διὰ τὴν διαγωγὴν τῷ Ἐθνῷ τῆς 3 (15) Ἀπριλίου, ὑπὸ τῶν βίβαιον, ὅτι ἀπὸ τὰ ὕψη τῷ Θρόνῳ αὐτῷ θίλει ρίψει ἑνὸς ὀλίγου ἢ πηγῆ τῆς παρηγορίας των. Τὸ τοιοῦτον, ἐξεταζόμενον εἰς τὴν ἀληθινὴν πρόσοψιν τῶν, δὲν δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὴν Συντάκτα των ἀνωτέρω Ἐφημερίδων τὰς βασιμῆς ἀρχὰς, τῶν ὁποίων ἰδμοσίευσαν μέχρι τῆς σκεψῆς περὶ τῆς ἰσχυροῦς καταστάσεώς μας.

Ποίᾳ καὶ πόσας ὠφελείας τὸ Ἐθνος τὸ Ἑλληνικὸν ἱπορίσθη ἀπὸ τῶν Γαλλικῶν Ἐφημερίδων εἰς ἰσχυρὴν μάλα, κατὰ τὴν ὁποίαν εὐρίσκειτο ὁλως διόλου ἰγκαταλειμμένον, δὲν εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἐξετάσωμεν. Ἀρκεῖ νὰ ἐπιθυμῶμεν μόνον, ὅτι, ἐν τῷ συμφέροντι τῆς πολιτικῆς τῶν ἰσχυρῶν, κατὰ πρῶτον μὲ τὰς ἀρχὰς ἑνὸς ἀλλοκότου Δικαίου, ν' ἀποδείξωσιν ἄνομον τὴν ἐπιχείρησίν μας, καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τῆς λεπτολῆς διηγήσεως συμβάντων μερῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναπόφυκτα εἰς τὰς ἱπαναστάσεις, νὰ παρασταίνωσι ὡς μὴ πρὸς λόγῳ ἀξίως τὰς δυσπαραδιγμάτιστα ἀνδρογαθήματα μας, καὶ ν' ἀμαυρώσωσι μὲ τὴν χολὴν των τὴν δόξαν μας: τότε καὶ Γαλλικαὶ Ἐφη-

μερίδες, ἱμπνευσμέναι πάντοτε ἀπὸ τὴν χαρακτηρίζουσαν τὸ Ἐθνος των συμπάθειαν πρὸς τὴν διανοπαθῆναι, ἀναλαμβάνουν γυναικαὶ τὴν ὑπεράσπισίν μας, καὶ, χάρις εἰς συνηγούρους τόσον εὐγλωττοὺς, ἴδομεν τελυταῖον τὴν ὠραίαν μας ὑπόθεσιν δικασμένην εἰς ὄφελός μας.

Χρεωστῶμεν νὰ ὁμολογήσωμεν αἰώνιον τὴν εὐγνωμοσύνην μας εἰς τοὺς γυναικοὺς τέτους φίλους τῆς ἀνέξαρθης μας. Εἶδε νὰ δυνηθῶμεν καὶ ἡμεῖς νὰ πατήσωμεν τὰ φιλάνθρωπά των βήματα εἰς τὰς μελλύσας εὐτυχεῖς ἰσχυρῆς τῆς Πατρίδος.

Συγχίνα τοῦ περὶ τῆς ἀρμοδιότητος των Νομαρχῶν κτλ. Διατάγματος.

20. Θέλει ἐπαγρυπνῆ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας, λαμβάνων τὰ ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαῖα μέτρα ἐν γένει δι' ὅλον τὸν Νομόν, καὶ ἰδιαίτερως δι' ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου ἡ ἀνάγκη ἤδει τοῦ ἀπατήσῃ. Ὅφειλε πρὸ πάντων νὰ ἀποσπᾷ περιπάλους ἰσχυροὺς τῶν συσσωματωμένων κλητῶν καὶ ἁγῶν, μεταχειριζόμενος κατὰ τὸ τὴν χωροφυλακίαν καὶ τὴν ἰσχυροφυλακίαν, καὶ νὰ προσκαλῇ, κατ' ὅσον οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα τὸ ἱπτερίπουσι, τὴν κατὰ τὸ σύμπραξιν τοῦ πλησιέστερου γειτονικοῦ ἀποσπάσματος, ὅσας ἡ διακινδύνευσιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας ἤδειν ὑπαγορεύσει τὸ μέτρον τοῦτο.

21. Νὰ διευθύνῃ τὰ τῆς ἀτυνομικῆς ὑπηρεσίας των χωροφυλακῶν, νὰ διανύσῃ καὶ νὰ τοποθετῇ αὐτὰς εἰς τὸν Νομόν κατὰ τὸν καταλλήλων τρόπον.

22. Νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ φυλάττεται ἡ εὐταξία εἰς γυνικαῖς συνελίσεις τὰ λαῶ, ἢ εἰς δημοσίας παρατάξεις.

23. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτίλεισιν των περὶ διαβατηρίων ὑπαρχόντων κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων.

24. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτίλεισιν των κατὰ τῆς ψωμοζήτησις καὶ ἀγυρτίας νόμων καὶ διαταγμάτων.

25. Νὰ φροντίζῃ περὶ συστάσεως καὶ καταλλήλων διοργανισμῶν δημοσίων καταστημάτων, εἰς τὰ ὅποια νὰ ἰργάζωνται οἱ πτωχοί, ὅσοι ἔχουν τὰς κατὰ τὸ τὸν δύναμιν, καὶ νὰ σωφρονίζωνται οἱ ῥάθυμοι καὶ ἐκινδύνουσι εἰς τὴν κοινωνίαν ἄνθρωποι. νὰ ἐπαγρυπνῇ τὴν διοίκησιν αὐτῶν των καταστημάτων, καὶ τὴν ἐκτίλεισιν των διαταγμάτων περὶ τῆς ἰσχυροῦς αὐτῶν ἀτυνομίας, καὶ περὶ τῆς εἰς αὐτὰ ἀναγκαίας περὶ δαρχίας.

26. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν συστάσιν καὶ διατήρησιν των ἀναγκῶν ποικίλων ἀρκτῶν, καὶ διὰ τὸν καταλλήλων αὐτῶν διοργανισμόν. νὰ διευθύνῃ ὡς ἀνωτέρα Ἀρχὴ τὴν διοίκησιν αὐτῶν, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν κατ' αὐτὰς ἰσχυροῦς ἀτυνομίαν καὶ περὶ δαρχίας.

27. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὰς πτωχεῖς, διὰ τὴν περὶ δαρχίας ἀντικῶν πηγῶν, διὰ τὴν διατίθεισιν καὶ διανομῆν ἀπὸ τῶν ἀσθενῶν, διὰ τὴν ἀνατροπὴν πτωχῶν παίδων, πρὸ πάντων ὁργάνων, καὶ νὰ ἀφορᾷ τὴν διαχείρησιν των διὰ τῶν πτωχοῦ ἀμειωμάτων.

28. Νὰ ἐκτελεσθῇ τὴν προσοχὴν τε κατὰ τῶν μυτικῶν καὶ ἀπληροθυμῶν ἱπτεριῶν, κατὰ τῆς ἀδείμειν ἰσχυροῦς δημοσίων συντεχνιών (corporations), εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐκτελεσθῇ νὰ μεταβάλωσιν ἀνταρτίως τὸν διοργανισμόν των, ἢ νὰ μὴ φανερῶνται τὴν περὶ τῶν των κατὰ τὴν διαχείρησιν αὐτῆς. Ὁ Νομάρχης θέλει ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτίλεισιν των περὶ τούτων των ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων.

29. Νὰ διορίζῃ τὰ ἰσχυροῦς ἐπιβλαβῶν ἀσφαρικῶν μέτρα, καὶ νὰ ἐπιτηρῇ εἰς ἐκτίλεισιν των.

30. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ προφυλάττεται οἱ διοικητικοὶ ἀπὸ πυρκαϊῶν: ἐν αὐτῇ τῇ θέλει καταδορῆναι οἰκοδομήματα ὑποκείμενα πυρκαϊῶν, θέλει ἱπτεργεῖ πυρασφαρικὰς ἐκτασεις καὶ θέλει ἐπιτηρῇ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν πυρκαϊῶν, τῆς πυρκαϊῆς καὶ ἄλλων ἐκινῶν ὕλων, διὰ νὰ μὴ ἀκολουθῇ ἐκ τῶν ἐκ τῆς εἰς τὴν χρῆσιν αὐτῶν ἀσφαλείας.

31. Νὰ διαδίσῃ τὰ δέοντα, διὰ νὰ δέχῃ ταχέα βοήθεια, ἀπὸ ἱπτεργεῖ πυρκαϊῶν, νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν προμήθεισιν, διατήρησιν καὶ παρασκευῇ των ἀναγκῶν διὰ τὸ σβῆσιν σκευῶν, διὰ τὴν ταχίαν αὐτῶν προσαρμογῆς καὶ χρῆσιν, καὶ διὰ τὴν ἐκασφάλειαν των ἐκ σωθέντων ἱπτεριῶν καὶ ἄλλων πραγμάτων.

32. Εἰς αὐτὸν ἀνατίθεται ἡ φροντίς περὶ τοποθετήσεως καὶ περὶ δαρχίας των ἐκ τῆς πυρκαϊῆς παθόντων, περὶ τῆς ἀνταμιφῆς των ἐκ τῆς διπρὶφαν βοήθειας καὶ διασώζοντες τὴν διακινδυνεύσαντας, περὶ ὑπογεγραμμένων των πυρκαϊκῶν ἱπτεριῶν, προσέχων μὴ ὅλον τὴν εἰς τὸ νὰ μὴ γίνωνται καταχρηστὴς ἰσχυροῦς ὑπαρχόντων διαταγμάτων. θέλει δι' ἀποσπᾷ εἰς νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἱπτεργεῖ πυρκαϊῆς.

33. Νὰ λαμβάνῃ μέτρα ἀσφαρικὰ ἰσχυροῦς πᾶσης ἐκ των ὑδάτων ζῆμίας καὶ ἰσχυροῦς πλημμυρῶν: εἰς αὐτὸν ἀνατίθεται καὶ ἡ φροντίς περὶ διορῶσεως καὶ διατηρήσεως των εἰς τὰς ἰσχυρὰς ὁχτῶν.

34. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ καταδορῆται ἐπιβλαβῆ καὶ ἱσχυροῦς κτίρια, εἰς τὸ νὰ κλιώνται, ἢ νὰ ἐκασφαλίζωνται ἐκινδύνουσι δρόμοι καὶ δίοδοι, νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τῶν δρόμων ἐκινδύνουσι ἀντικείμενα, νὰ ἐκτελεσθῇ τὰ διατάγματα ἰσχυροῦς τῆς ὑπὲρ τὸ δέον τῆς ἰσχυρίας ἰσχυρίας εἰς ἰσχυρὰς ἢ εἰς μέρη, ὅπου διακινδυνεύονται ἡ προσωπικὴ καὶ κτηματικὴ ἀσφάλεια των πολιτῶν.

35. Νὰ ἱπτεργεῖ τὰ περὶ οἰκοδομῶν κατὰ τὰ ἰσχυροῦς σχέδια, καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ γίνωνται τοιαῦτα σχέδια, ὅπου δὲν ὑπάρχουν.

36. Νὰ φροντίζῃ διὰ τὸν καταλλήλων εἰς τοὺς πόλιν φωτισμόν.

37. Νὰ προλαμβάνῃ πᾶσαν ἐκινδύνουσι βλάβην, ἥτις δύναται νὰ προκύβῃ ἐκ τῆς μὴ ἀκριβῆς διατηρήσεως ἢ ἐκ τῆς ἰσχυροῦς των ἰσχυροῦς διατάξεων πωλήσεως φαρμάκων.

38. Νὰ προλαμβάνῃ τὰς ἐκ των ἱπτερικῶν καταχρηστῆς ἱσχυροῦς τὴν παράνομον αὐτῶν κατασκευῶν ἢ πώλησιν.

39. Νὰ διαδίσῃ τὰ δέοντα, διὰ νὰ ἱσχυροῦς ὤνται αἱ κολλητικαὶ ἀσθενεῖς μεταξὺ των ἀνδρῶν.

40. Νὰ ἱπτεργεῖ τὰ τῆς ἐπὶ τῷ καθαρισμῷ ἀτυνομίας εἰς τὰς πόλιν καὶ εἰς τὰ χωρία.

41. Νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀναγκαῖα κατὰ των ἐκινδύνουσι μέτρα.

42. Θέλει ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ διορίζωνται ἱπτεροι ἱπτεροι, χιρῆργοι καὶ μαιντρία, καὶ νὰ ἀπομακρύνωνται πᾶσα ἱπτερικὴ ἀπικροτεχνία.

43. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰ νοσοκομεία, ἀσθενοτροφία καὶ καταστήματα πρὸς διανομῆν των φρὶνοβλαβῶν, κατὰ τὴν νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν εὐτασίαν των τοιούτων καταστημάτων.

44. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὰ φαρμακοπωλῆα, εἰς τὰς ἱπτερικὰς καὶ φαρμακοπωλῆα διατιμῆσιν, καὶ εἰς τὸν διορισμὸν φαρμακοπωλῶν ἱπτεριῶν.

45. Νὰ φροντίζῃ νὰ γίνονται καταλλήλοι των νεκρῶν αὐτοψία, καὶ νὰ συγρῶνται τακτικὰ μικροταφία.

46. Νὰ φροντίζῃ νὰ διορίζωνται ἱπτεροι πνευματικοί.

47. Νὰ ἐπιτηρῇ εἰς ὅλα τὰ ἰσχυροῦς καὶ

τατόματα και εις τας επαγγελλόμενας την ισχυρην, η κλαδον τινά αυτην.

48. Να διατάττη ακριβή εξέταση των εις πώλησιν εκτεθειμένων τροφών, μάλιστα τῶ ἄρτου, τῶ κρέατος και τῶν ποτῶν.

49. Να φροντίσῃ τὰ περί αγορανομίας, και νὰ καταπαύῃ τὰς εἰς τὴν πώλησιν τροφῶν γυναικείας καταχρήσεις.

50. Να ἐπιτηρῇ εἰς τὰς μύλους.

51. Να ἐπιτηρῇ εἰς τὰ μέτρα και τοὺς σταθμούς.

52. Να ἐπιτηρῇ εἰς τὰ ὅσα ἀφορῶσι τοὺς ἑσπέριας.

53. Να ἐνιργῇ τὰ περί χειροτεχνιῶν διατάγματα, και νὰ καταπαύῃ, ὅσας κατανοεῖ καταχρήσεις.

54. Να φροντίσῃ διὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς ἀγρονομίας ἐξαπλώνων τὰς περί αὐτῆς γνώσεις, ἐξισχυίζων τὰ πρὸς αὐτῆσιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀναγκαῖα μέτρα, καταπαύων τὰς περί ἀγρονομίας ἐκπολεμίστας προλήψεις, ὑποστηρίζων τὰς ἀγρονομικὰς ἀποκρίρας, ἀναπτύσσων εἰς τὰς διοικητικὰς τὰς ἐκ τῆς βελτιώσεως τῶν ἀγρῶν πλεονικτήματα, προάγων τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν καλλιέργειαν τῆς μιτάξης, τὴν διενδροκομίαν, και τὴν οὐτέστιν διαφόρων διὰ τὸ ἐμπόριον διαρισμῶν οὐτῶν.

55. Να εἰσέξῃ ἀγρονομικὴν ἀγνομίαν, ἐπιτηρῶν εἰς τὸ νὰ ἐνιργῶνται τὰ περί τούτων διατάγματα.

56. Να ἐξισχυίσῃ και νὰ ἀπομακρύνῃ τὰ ὅσα ἐμποδίζουν τὴν τελειοποίησιν τῆς καλλιέργειας τῆς γῆς, νὰ διαφυλάττῃ τὸ προνόμιον ἐκάστου πολίτου εἰς τὸ νὰ κατέχῃ και νὰ διανύμῃ ἀνεξάρτητον τὴν ἀκίνητον περισίαν του· εἰς τὴν ἀρμοδιότητά ὑπάγεται και ἡ κατάταξις τῶν ἐμποδιστῶν τὴν κοινὴν εὐδομίαν φειδικῶν (τιμαρικῶν) ὑποχρεώσεων, και ἡ σύλληψις τῆς ἀναγκαίας ὕλης πρὸς συντάξιν καταλλήλου ἀγρονομικῆς νομοθεσίας.

57. Εἰς αὐτὸν ἱναποκρίνεται ἡ φροντίς νὰ ἐνισχύσῃ τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς, και ν' ἀπομακρύνῃ τὰ κατὰ τὸτο ἰσχυόμενα ἐμπόδια.

58. Να φροντίσῃ περί ἀποξηράνσεως τῶν ὡν και βάλτων.

59. Να ἱσορῇ τὸ ἐμπόριον και τὰς χειροτεχνίας, νὰ ἐξισχύσῃ τὴν κατάστασιν των και νὰ καταπαύῃ τὰς αἰτίαις τῆς νεκρώσεώς των· ἐκ τῶν καθυκόντων αὐτὰ εἶναι και ἡ διὰ καταλλήλων προτρεπτικῶν μέσων προαγωγή τῶ ἐμπορίου και τῶν χειροτεχνιῶν, ἡ ἐξέλιξις κοινωρικῶν ἐκπαιδεύσεων και γνώσεων, και ἡ ἐκτίρησις εἰς τὰς πωτικὰς κατασκευὰς.

60. Να ἐπιτηρῇ εἰς τὰ ταχυδρομεία, και νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ διοργανισμοῦ.

61. Να φροντίσῃ διὰ τὴν καταλλήλων κατασκευῶν και διατήρησιν τῶν μεγάλων ὁδῶν, και τῶν κατὰ Νομῶν, Ἐπαρχίας και Δήμου ἐρόμων, τῶν γεφυρῶν, τῶν μονοπατιῶν και τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων· ὅσακις δὲ ἡ κατασκευὴ τῶν τοιούτων ἤδρει διαταχθῇ νὰ γινῇ ἐκ συνδρομῆς (concurrence) ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ φροντίσῃ τὰ περί τούτων.

62. Να φροντίσῃ διὰ τὰς πολιτικὰς οἰκονομίας τῶν Δήμων και τῆς Ἐπικρατείας, καθ' ὅσον αὐταὶ εἰς ἀντιθέσιν δι' ἰδιαίτερων διορισμῶν εἰς τὴν ἐπιτάσιν ἄλλοι τοιοῦ.

63. Να φροντίσῃ διὰ τὴν σύστασιν νέων ἀσκήσεων, και νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν πραγματοποιήσεως τῶν ἐκ αὐτῶν τῶν σχεδίων.

64. Να ἐπιτηρῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τῆς δημοσίας ἀσχυρισμῶν νόμων και διαταγμάτων, νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ νὰ φυλάττεται ἡ ἠθικὴ κοσμιότης μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ὅταν εὐδυνῇ, και νὰ φροντίσῃ περί τοῦ νὰ υποβελώνται αἱ ἀνεκαὶ ἀρεταὶ βραβεύονται κατ' ἀξίαν.

65. Να γνωμοδοτῇ περί διορισμῶν τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, νὰ λαμβάνῃ τὸν ὅρκον αὐτῶν, και νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἱκανοδότησιν των.

66. Να ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν ὁδηγῶν τῆς υπηρεσίας, και νὰ καταπαύῃ πᾶσαν μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν ἀμεισβήτησιν.

67. Εἰς τὸν Νομάρχην ἀποτείνονται και ὅσοι τῶν εἰς αὐτὸν ὑπαγομένων ἐπισμῶν νὰ λάβωσιν ἀδείας, και παρ' αὐτῶν τὰς λαμβάνουσι.

68. Να κανονίσῃ τὰ ἀφορῶντα τὸ οἰκονομικὸν τῷ Νομῷ, και νὰ συντάττῃ τὸν προϋπολογισμόν αὐτοῦ, λαμβάνων εἰς ταῦτα πάντα τὴν κατὰ νόμον συμπτῶσιν τῷ Νομαρχικῷ Συμβουλίῳ.

69. Να ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν οἰκονομίαν των κατ' ἐπαρχίας και δήμους κοινοτήτων, και εἰς τὴν διοίκησιν και διαχείρησιν τῆς περιουσίας αὐτῶν.

70. Να φροντίσῃ διὰ τὴν πρὸς ὅσον και ἀνάπτυξιν τῆς υπηρεσίας τῶν κοινοτήτων.

71. Να καταγράψῃ ἀκριβῆ πολιτογραφίαν τῶ Νομῶ, πρὸ πάντων δὲ νὰ συλλέγῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας περί τῶ πληθυσμοῦ και περί τῆς ἐκτάσεώς του.

72. Να ἐπιτηρῇ εἰς τὸ νὰ κρατῶνται ἀκριβεῖς καταλόγοι, εἰς τὰς ὁποῖους νὰ καταγράφονται ὅσοι καθ' ἑκάστην γεννῶνται, νυμφιῶνται ἢ ἀποθνήσκουσιν, και νὰ φροντίσῃ τὴν κατάτρωσιν γυναικῶν ἐκ τῶν ῥηθέντων καταλόγων κατατάσσει. (ἀκολουθεῖ)

Κατάστασις τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν 1822 μέχρι τῶν 1820.

Τὸ Κρινὸν ἐπεθύμησε πάντοτε νὰ γνωρίσῃ, εἰς ποίαν εὐρίσκειται κατάστασιν ἡ δημοσίος οἰκονομία τῶν προλαβούσων Περιόδων. Ἐνῷ ἀπ' ἐνὸς μέρους αἱ δύο Συνελεύσεις (Β' και Γ') εἰς ἡδυνήθησαν διὰ τὰς τότε περιστάσεις νὰ παραλάβωσι και νὰ δημοσιεύσωσι τὰς ἀνήκοντας λογαριασμούς τῶν ἐσόδων και ἐξόδων, καθὼς και τῶν ὑποχρεώσεων, τῷ Κράτει· διεδίδοντο ἐκ τῶ ἄλλοι συνεχεῖς διάφοροι φῆμαι περί τῆς διαχειρίσεως τῶν ποινῶν χρημάτων.

Εἰς τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἐπαναστάσεως (1821) μήτε Διοικήσις ἔθνικὴ ὑπῆρχε, και οἱ διάφοροι δημοῖοι πόροι ἐχρησιμύσαν ἀπλῶς εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Πολέμου. Μέρους τῶτων ἀρκετὸν ἐσφάτρισθῃ ἀπὸ τῶς κατὰ τόπους ἰσχυρῆς και τὰ ἐπιτόπια συστήματα ἐπονομαζόμενα Ἐφορίαι, ἡ Δημογερονταίαι. (Αἱ χρηματικαὶ δαπάναι τῶν Ναυτικῶν Νήσων και αἱ μερικαὶ διαφορὰν συνεισφοραὶ ἀνάγονται εἰς ἄλλην ἔξετασιν.) Ἡ ἐν Καλτεζαῖς συνηδίστα πρώτη Πελοποννησιακὴ Γερουσία ἦτον ἀδύνατον σχεδὸν νὰ εὐρεθῇ εἰς σάσιν τῶ νὰ ἐπιβλέψῃ ὡς πρὸς τοῦτο τὸ οὐσιώδες ἔργον και διὰ τὴν ἑλλειψιν οἰκονομικῶν γνώσεων και μᾶλλον διὰ τὴν κολοσσάϊαν ἀνωμαλίαν τῶ ἐσωτερικῶ. Ὁ Δ. Ὑψηλάντης, σχηματίζων εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐν, τὸ σημαντικώτερον, κέντρον, δὲν ἠμπορεῖ διὰ τῆς ἰδίως λόγους νὰ καταστήσῃ Ταμιὸν Γενικόν, ἂν και ἐπροσπάθησε. Ἀ-

φίροντες ἐν μέρει τὰς ἀπὸ τῶν λαφύρων τῆς Μιονεμβασίας και τοῦ Νικοκάστου (°) δημοσίως ὀφειλείας, λέγομεν μόνον, ὅτι ἀπὸ ἐκεῖνα τῆς Τριπολιτζᾶς ἐλπίζετο ἡ εἰσαγωγή πολλῶν μιλλιονῶν εἰς τὸ δημοῖον Ταμιὸν, εἰάν δὲν ἀπατατο οὗτος διὰ τὸν ἀπεριόριστον πατριωτισμὸν τῶ, νὰ ἐκκρατεύσῃ ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τῆς Τριπολιτζᾶς, εἰς τὰ ἐπαπειλέμενα τότε ἀνατολικά παράλια τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου, και ἂν αἱ πραγματευόμεναι τελευταῖον μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων και τῶν Τριπολιτζιωτῶν Τύρκων συνδῇται ἐλαμβανόν τέλος. Ὁ Ὑψηλάντης ἐντεῦθεν εἰχε Ταμιὸν μερικὸν σχεδόν, ἀπὸ ὅσα ἔφερε χρήματα ἰδικὰ τε και τὰ περισσώτερα ἀνήκοντα εἰς συνεισφοράς. Εἰς μόνην τὴν πρῶτην παράδοσιν τῆς Ἀκροκορίνδου κατορθώσῃ καποία τῶ δημοσίως ὀφειλεία, ὡς θέλομεν ἀναφέρει.

Χωρὶς νὰ ἐξετάζωμεν ἤδη μὲ λεπτομέρειαν τὰ κατ' αὐτὴν και τὰς μετέπειτα ἐποχὰς, χρεωστέμεν μόνον νὰ εἰπώμεν, ὅτι ὁ Κλάδος ἔτος ἐμεινε πρὸς ἄλλα πολλὰ ἡμελημένος σχεδὸν ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως Ἐθνικῆς Ἀρχῆς (1822), ἐν μέρει διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν διαχειριζομένων τὴν δημοῖον οἰκονομίαν, ἐν μέρει διὰ τοὺς καταχρηστικὸς τρόπους τινῶν, και ἐν μέρει διὰ τὴν ἀκαταστασίαν τῶ πολιέως και τῶν ἐσωτερικῶν ταραχῶν. Τὴν σήμερον ὁμοῦ ἡ δημοῖος οἰκονομία θεωρεῖται ὡς ἐν ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ και ἐμβριθῆ ἀντικείμενα, ὅσα ἀπαχολοῦσιν τὴν Υ. ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑΝ. Καὶ τῶτο πρὸς ἄλλα πολλὰ δὲν ἀπαιτεῖ μικροτέραν και ἐπιμονωτέραν τὴν προσοχὴν ΤΗΣ.

Ἐξετάζοντες ἱστορικῶς περί τοῦ ἀντικειμένου τούτου, εὐρίσκουμεν, ὅτι τὸ Ταμιὸν τῆς Ἑλλάδος διέκετο εἰς κατάστασιν ἐλλειψῆς, ἐπὶ τῆς Μεταβολῆς τῶν 1828. Μία ἑυφρων διέδυνσις, ἐφόσον συνεχώρει ἡ τότε Δέσις τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἐπέβαλε τάξιν τινα και εἰς τὸ οἰκονομικὸν μέρος· ἡ Δεωρήσις ὁμοῦ τῶν παλαιῶν λογαριασμῶν τῷ Κράτει δὲν ἔλαβε τὴν ἀπαιτημένην ἐξακριβώσιν διὰ τὸ προσωρινὸν τῶν τότε πραγματῶν.

Εἰς τὴν ἐν Ἐπιδάφῳ ἐναρξιν τῆς Γ' Συνελεύσεως ἀπεφασίσθη (δυνάμει τῶ §. 4 τῶ Ζ Ψηφίσματος) ἡ σύστασις Ἐπιτροπῆς ἐπιφορτισμένης τὸ χρεὶς τοῦ νὰ Δεωρήσῃ τῶς λογαριασμοὺς ὧτων τῶν παρελθούσων Διοικήσεων. Εἰς τὰ 1826 ἐσχηματίσθη αὐτὴ, και ἤρχησε τὰς ἐργασίας τῆς ἐφωδιασμένης μὲ τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας. Εἰς τὰ χρεὴ τῆς ταῦτα ἠναγκάσθη νὰ ἐγκύψῃ μὲ τὴν ἐπιμονὴν και ἀκριβείαν ὅσον εὐρέθησαν εἰς τὰ σωζόμενα Ἐθνικὰ Κατάστιχα νοθευμένα ἔγγραφα, ἰδανικὰ χρεὴ εἰς μεγάλας

(*) Εἰς τὸν ἴδιον ὑπάρχοντα λόγον και ἐκείνα τῶν Ἀθηνῶν, Ναυτικῶν κτλ.

ποσότητος χρημάτων, πλαστογραφίαι, πληρωμαί διπλασθιαί γενόμεναι διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, πληρωμαί παρανόμων ἀποζημιώσεων, καὶ ἄλλα λάθῃ καὶ ἀταξίαι. Τὸ ὅλον τῶν κατήντησαν ἐντεῦθεν ὡς ἐν χάος ἀμορφον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ὑποχρεώθη ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ κατασρώσῃ διάφορα **Κατάσιχα**.

Εἰς τὴν ἐν Τροιζήνῃ τελειωτικὴν τῆς τρίτης Συνέλευσιν παρέστη αὐτὴ τὰς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐργασίας τῆς. Ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε (δυνάμει τῆς εἰς τὴν ΔΗ συνεδριάσιν καταχωρησθεῖσης πράξεως) τὴν ἐξακολύθησιν τῶν ἐργασιῶν, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶ ὅλες ἔργα. Ἀπεφάσισεν ἐνταῦτ' ὅτι τὴν δύσασιν ἄλλης Ἐπιτροπῆς, ἢ ὅποια ἀναθεωρήσῃ τὰς πράξεις τῆς Λογιστικῆς, νὰ ἀποφασίσῃ ὀριστικῶς περὶ τούτων. Ἀλλὰ μόλις ἔκαμιν αὐτὴ τὴν ἐπαρξὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς, καὶ ἡ ἀφίξις τῆ Κυβερνήτης ἔδωκεν ἀναβολὴν εἰς τὰς πράξεις τῆς.

Συνέβη τὸ Πανελλήνιον, καὶ ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνέφερε τὰς μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς πράξεις τῆς. Ὁ Κυβερνήτης τὴν διέταξε νὰ καθυποβάλλῃ ὑπ' ὄψιν τῆ Σώματος αὐτοῦ τὴν ἀφορῶσαν τὸν κλάδον τῶν ἐθνικῶν κτημάτων ἐπιχειρησάντων. Ἐπαρσιάζθη αὐτὴ, συνοδευομένη μὲ ἐπισήμους ἀποδείξεις, εἰς τὸ Πανελλήνιον. Τὴν ἀπεδέχθη τοῦτο· καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ τότε Κυβερνήτης προσεκάλεσε διὰ προκηρύξεως τῆς ἔχοντες ἐθνικὰ κτήματα, νὰ παρσιάσῃ τὰς πωλητήρια ἐγγραφὰ τῶν, διὰ νὰ ἐπικυρωθῶσιν, ὅσα ἦσαν νόμιμα, καὶ καθαρισθῶσιν, ὅσα ἐκρατέντο παρανόμως.

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀκολούθησα τὴν ἀποπεράτωσιν τῶ ἔργα τῆς, καθυπέβαλεν εἰς τὴν Δ Συνέλευσιν τοῦ Ἀργαίου τὰς ὡς τότε πρακτικὰς τῆς. Αὐτὴ ἀνέδειξε τὴν ἀναθεώρησιν ὅλων τῶν ἐθνικῶν παλαιῶν λογαριασμῶν εἰς τὴν φροντίδα τῆς τότε Κυβερνήσεως.

Ἰδὲ ἐν περιλήψει τὰ ἔργα, ὅσα ἔφερον εἰς ἐκβάσιν ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ.

Α. Αἱ διὰ τύπου Ἐθνικαὶ Ὁμολογίαι γενόμεναι ἐπὶ τῆς Α Περίοδος, (1822), δυνάμει τῆ Γ Νόμου, σύγκεινται ἐκ πέντε κλάσεων εἰς κομμάτια 17.250. Ἡ ὅλη ποσότης τούτων εἶναι ἀπὸ γρόσια 5.000.000. Ἀπ' αὐτὰς ὅσαι ἐδόθησαν διὰ χρῆς τῆ Ἐθνικῆς, εἶναι κομμάτια 3.688 ἐκ γρ: 1.471.000· αἱ δὲ μὴ ἐξοδευθεῖσαι καὶ εὐρισκόμεναι εἰσέτι εἶναι μόνον 406, φέρουσιν (ἀνὰ γρ: 100 ἡ καθέμια, γρ: 40.600. Ὅθεν Ἐθνικαὶ διὰ τύπου Ὁμολογίαι, ὅσαι μὴτε ὑπάρχουν, μὴτε φαίνονται, πρὸς ἐξοδευθῆσαν, εἶναι κομμάτια 13.511 ἐκ γρ: 3.486.000 τῶν πέντε διαφόρων κλάσεων. Ἐξω τούτων παρεττήρηθη, ὅτι πολ-

λαὶ Ὁμολογίαι ἐξοδευθῆσαν μ' ἐνα καὶ τὸν αὐτὸν αὐξοντα ἀριθμὸν, καὶ πολλὰ ἀπὸ τὰς ἀνεκδότους ἀκόμη ἐδόθησαν εἰς πληρωμὴν ἀγορᾶς ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον καὶ ἄλλα μέρη.

Β. Ἐκ τῶν ἐθνικῶν προσόδων εἶναι πολλὰ, τῶν ὁποῖων μὴτε ἡ πώλησις, μὴτε ἡ πληρωμὴ εἶναι σημειωμένα εἰς τὰ Ἐθνικὰ Κατάσιχα. Ἐξ ἐκείνων δέ, ὅσαι σημειοῦνται, ἄλλαι ἐδόθησαν παρανόμως εἰς διαφόρους, ἀλλαι κατακρατοῦνται, καὶ τῶν δευτέρων τούτων ἡ ποσότης ἀναβαίνει εἰς γρ: 5.000.367.

Γ. Ἐκ τῶν ἐθνικῶν φαρτῶν καὶ ἀφάρτων κτημάτων ἄλλα ἐπώληθησαν παρανόμως, ἄλλα ἐπληρώθησαν παρανόμως, καὶ ἄλλα δὲν ἐπληρώθησαν διόλου. Εἶναι καὶ Πωλητήρια ἐκδομένα, τῶν ὁποῖων μὴτε ἡ πώλησις, μὴτε ἡ πληρωμὴ εἶναι σημειωμένα εἰς τὰ Ἐθνικὰ Κατάσιχα. Ἐνδεχόμενον νὰ ὑπάρχωσι πάμπολλα τοιαῦτα οἰκονομικὰ Πωλητήρια, χωρὶς νὰ ἔχῃ εἰδῆσιν τὸ Ἔθνος. Ἀπὸ τὰ παρανόμως δὲ κρατούμενα ἐθνικὰ κτήματα δοῦναι ἡ Κυβερνήτης νὰ συνάξῃ κατ' ἔτος ἐν ἡμισυμυλλιόνιον δραχμὰς περίτε.

Δ. Ἀπὸ ἀποζημιώσεως παρανόμων, γενομένης κατὰ καιρὸς εἰς διαφόρους, συμποσούνται γρόσια 3.577.260. Προσέτι τὸ Ταμεῖον ἔχει νὰ λαμβάνῃ καὶ ἔξ ἄλλων πολλῶν ὑποδέσεων ἀπὸ διαφόρων ἱκανὴν ποσότητα χρημάτων διότι τὰ Κατάσιχα εἶναι ἐκκρεμὴ καὶ ἀτελῆ, καὶ ὑπόκεινται διάφοροι νὰ δώσωσι λόγον διὰ γρ: περίτε τῶν 10.000.000.

(ἀκολουθεῖ)

Τὴν 16 τῷ τρέχοντος ἐπίστρεψαν εἰς τὴν Καθίδραν τὰ δύο μέλη τῆς Τ. Ἀντιβασιλείας καὶ ὁ Κ. Ἀβελ ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας. Ὅσον ἔπω περιμίνεται καὶ ἡ Α. Μ. μετὰ τῆς Α. Β. Τ. καὶ τῆς Α. Ε. τοῦ Προέδρου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΑΡΙΣΙ.

Τὰς 4 Ἀπριλὶς ὁ Συνταγματάρχης Παιδᾶνς ἀνέγνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων τὴν ἀναφορὰν περὶ ἐγγυήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου ἐκ μέρους τῆς ἐπὶ τούτῳ Ἐπιτροπῆς. Τὸ συμπέρασμα τῆς Ἀναφορᾶς ταύτης εἶναι τὸ ἑξῆς.

Ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς προτείνει τὴν παραδοχὴν τῷ σχεδίῳ, πεπισμένη, ὅτι εἰς τὴν ἐνιστῶσαν τῷ ἑξωτερικῷ κατάστασιν ἡ Συμμαχία μὲ τὸ νεοσύστατον Ἑλληνικὸν Κράτος ἀποκαθίσταται ὠφελίμος, καὶ ἴσως ἀναγκαία, καὶ ὑπαγορεύεται ἐν μάλιστα καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ συμφέροντα

καὶ τὴν ἀξιοπρίπειαν τῆς Γαλλίας — Ἡ ἡμεῖρα τῆς Συντητήσεως τοῦ σχεδίου τούτου θίλει προσδιορισθῇ ἀκριβῶς. Ἐν τούτῳ κατεγράφησαν ἡ ῥήτορις, διὰ νὰ λαλήσωσιν ἐπὶ τούτῳ.

Εἰς τὸν Ἀρ: 124 τῆς Ἰονικῆς Ἐφημερίδος ἀναγινώσκουμεν μ' εὐχαρίστησιν πρᾶξιν τῆς Γερουσίας (τῶν Μαΐου, 1833, Ε. Ν.), διὰ τῆς ὁποίας ἀκυρεται ἡ (τῶν 2 Ἀπριλίου, 1822) Πρᾶξις Μ' τῆς πρώτης Γερουσίας ἐναντίον τῶν Κ. Κ. Α: Μεταξᾶ, Κ. Μεταξᾶ, Ι: Φωκᾶ, Ε: Πανᾶ, Δ: Στεφ. πρικοῦ, Π: Στρυζα καὶ Μ: Κοντοῦ. Ὅλοι ἔτοι ἀναλαμβάνουσιν ἡδὴ τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποία ἔχαιρον πρὸ τοῦ Πολέμου, ἀναγνωρίζοντες πολίται τῆς Ἰονικῆς Ἐπικρατείας. Τὸ εὐαγιστικὸν καὶ δίκαιον τούτου ἔργον, τὸ ὁποῖον ὀφείλεται εἰς τὰς ὁρδὰς ἀρχῆς τῆς πολιτικῆς τῷ Λόρδῳ Ἀρμοῦ καὶ τῶν νύων Γερουσιασῶν, ἡθελε διπλασιάσῃ τὸν ἑπαινον τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀνωτέρων ἐντίμων καὶ ὠφελίμων συναγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας, ἀν' ἡστρέφεται πλήρως τὸ δικαίωμα, ὅσοι ἐστρέφθησαν ἔτοι εἰς τὸ διάστημα τῶν 12 χρόνων ἀπὸ τῶν καρπῶν τῶν διοκρησιῶν τῶν.

Γίνεται λόγος εἰς τὴν Αἴγυπτον περὶ τῆ ἀνοίγματος τῆ Ἰσθμοῦ τῷ Σουλτᾶν. Ἐνας πακτωτὴς συμβιβάζει ὁλοντὸν μὲ τὸν Πασσᾶν τὰς συμφωνίας. Στεχάζονται, ὅτι θίλει εἶναι μίγα τὸ ἀσάφημα τῆς διώρυχας καὶ τὸ προϊόν τῶν χρυσῶν μεταλλείων. Ἀντικαθίσθησαν αὐτὰ πρὸς τὸ Ἀραβικὸν μέρος τῆ Ἰσθμοῦ· ἀλλὰ δὲν ἠμπούρεσαν ὡς τώρα νὰ ὠφελῶνται διὰ τὴν ἑλπίσιν τῆς Ἑυλικῆς καὶ τῶν μίσαν τῆς μετακομίσεως.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Προσκαλοῦμεθα νὰ δηλοποιήσωμεν, ὅτι

Ἡ Α, Ε, ὁ Ἀντιπρίσβυς τῆς Ρωσσίας, ἀναχωρῶν ὁσονοῦπω ἀπὸ τοῦ Ναυπλίου, ἰδοποιῶ ὅλους, ὅσοι ἔχουσιν λογαριασμούς, ἢ ἄλλας ἀπαιτήσεις ἀπ' αὐτόν, νὰ παρσιασθῶσιν ὀχι τῶν 26 τῷ τρέχοντος, διὰ νὰ λάβωσιν τὴν ἐξόφλησιν τῶν. Τὴς προλαβάνει ἐνταῦτ', ὅτι, παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, καμμία ἀπαιτήσις δὲν θίλει εἶσθαι δεκτὴ.

Ὁ Κύριος Κ. Γιαννακόπουλος κοινῶς ποιεῖ, ὅτι ἡ εἰς τὸ ὄνομα τούτου ἰδοθεῖσα (15 Μαΐου 1825,) ὑπ' Ἀρ: 1304 διαταγὴ τῷ Ἐπυργίῳ τῆς Οἰκονομίας διὰ γρ: 2.146, τὴν ὁποίαν ἔχασε, μένει ἀκυρὸς, εἰς ὅτινος χρόνος εὐρίσκεται.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, εἰς μὴν τὴν Καθίδραν παρὰ τῷ Ἐκδότῳ τοῦ Χρόνου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἴσω καὶ ἴσῳ τῆς Ἐπικρατείας διὰ τῶν Ἐπιστάδων τῶν Ταχυδρομίων καὶ τῶν κοινοποιηθησομένων Ἐπιτρόπων τοῦ Ἐκδότου.